

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De efficaci desiderio & cura salutis per media ordinata, sicut
illam desideravit & curavit Christus mediator noster, qui propterea dicebat
Patri, Pater quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

nam, quæ fieri potest, iniustitiam videtur facere.

In 3. Parte, Feria 5. 6. & Sabbato Hebdomada quinta.

Ex 1. parte, possent nonnullæ huc aliæ revocari.

Injuriam infert Gratia maximam, qui proferenda injuria non certat fortiter.

In die sancti Stephani.

Inimici nostri magis prodesse possent odio, quam profuiissent obsequio.

In die sanctorum Innocentium.

Injuriosum est Christo, si nulli quidem velis inferre injuriam, nolis autem illatam ferre. Die 16. Januarii.

Ex hac 2. parte, quamplurimæ his affines occurrent in sequentibus Quadragesimæ hebdomadis, singulis pene feriis, quæ legendo percutri possunt, ac ipsa etiam Dominica Palmarum.

Nec non rursus ex 3. parte, quæ de Beatitudinibus exhibentur.

S A B B A T O.
DE EFFICACI DESIDERIO, ET
Cura Salutis per media ordinata sicut illam desideravit & curavit Christus
Mediator noster.

AD HÆC EIUS VERRA.

Pater, quos dedisti mihi, Volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam.
Ioan. 17.

VERITAS PRACTICA.

Si ordinatis ad salutem Mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris.

RATIO EST, Quia tunc Mediatore Christo abuteris, quando frustra tibi de illo promittis. Sed si ordinatis ad salutem mediis non uteris, frustra tibi de illo promittis.

Ergo & sic Mediatore Christo abuteris; Quod certe est expresse scendum.

I. P U N C T U M.

Admiranda Vox illa, quæ Christus utitur loquens Patri, **VOLO, Volo**, inquit, *ut illi sint mecum.* Nec certe videretur esse vox propria orantis & supplicantis Christi, qui, ut ait Apostolus, *pro sua reverentia exaudivit* est, nisi aliquid mysticum & singulare esset in illa voce. Sic ergo est, sic ex-

pressè loquitur, sic sapienter ait se velle, ut intelligamus, quod à nobis intelligi maxime cupit, in quo positum sit verum desiderium seu voluntas efficax procurandæ salutis nostræ; nempe in his omnibus perfecte adimplendis, quæ ordinata sunt ad illam salutem procurandam. Cum enim proximis passioni ac morti suæ sic loquitur de salvandis, *volo, pater, ut sint mecum*, perinde est, ac si diceret, en paratus sum facere & pati, quidquid pro eorum salute à te est ordinatum. Vis me tradi & vendi ab uno è discipulis meis? Volo. Vis me tanquam latronem ligari, & trahi ad tribunalia judicandum? Volo. Vis me illic accusari, & condemnari velut reum? Volo. Vis me flagellis ut vile mancipium cædi? Volo. Vis me in purpurea veste, & corona spinea velut ridiculum regem ludibrio ad omnem profus infamiam, ostentari? Volo. Vis me crucis supplicio condemnari, crucem propriis bajulare humeris, inter latrones crucifigi,

L 2

atque

atque in cruce per tres horas languere, derelinqui, & mori? Volo

Hoc est scilicet efficaciter velle, sic velle media ordinata quæcunque tandem illa sint. Hoc est, quod ab ipso Incarnationis exordio ad extremum usque vitæ terminum non destitit profiteri, quod regius Psalter prædixerat: *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.* Hoc est denique, quod non modo sibi, sed & nobis ait incumbere, ut si velimus efficaciter cum ipso esse in gloria, velimus etiam cum ipso esse in mediis observandis, quæ à Deo sunt ordinata ad illam gloriam consequendam. Quod quidem jam antè paucis dixerat sed efficacibus verbis; *Sicut quis mihi ministrat me sequatur, & ubi sum ego, illic & minister meus erit;* Nempe erit mecum in patria, si fuerit mecum in via; Erit mecum in gloria, si fuerit mecum in ignominia; Erit mecum in fine consequendo, si fuerit mecum in mediis ad eum ordinatis. Neque enim ego aliter salutis humanæ sum Mediator, quam observando media salutis promerendæ; sic neque ullus aliter salutem consequetur, nec ulla spes in Christo alia, quam servatis servandis.

Quod ut perpendas diligentius, & intelligas, quanti sit ad salutem momenti: sic de re tota cogita, sicut proposita Veritate proponitur, *Si ordinatis ad salutem mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris.*

Est enim illud tantopere formidandum, ut si certò persuasum haberes te abuti Christo, certè id nolles, & resipisceres. Hoc est autem persuaderi facillimum, cum abuti Christo Mediatore nihil sit aliud, quam sibi frustra de illo promittere, vel peccatorum veniam, vel gratias, vel quidquid demum spectat ad salutem. Sic Hæretici & qui liberiore vitæ licentiâ Libertini nuncupantur, sic dicantur abuti Christo, quando sic ejus meritis fidunt, ut sibi tam certò salutem suam ab illo polliceantur, ut ne quidem dubitare possint. *O præsumptio nequissima, o vana spes impiorum, quæ tanquam lanugo est, quæ à vento tollitur, & tanquam spuma gracilis, quæ à procella dispergitur, tanquam fumus, qui à vento dissipatus est!*

II. PUNCTUM.

SED si ordinatis ad salutem mediis non uteris, frustra tibi de illo sic promittis.

Quid enim tibi ab illo promittis, nisi quod ipse promisit se daturum? At quomodo & quâ conditione id promisit? Nonne ut ordinata quædam media observares? Nonne tibi opus est Fide & Charitate? Nonne Sacramentis & bonis operibus? An te putares sine Baptismo vel Pœnitentia fore salvandum? Et ubi vox illa Christi: *Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. NISI conversi fueritis & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cælorum.* Nonne hæc sunt media ordinata? Nonne hæc sunt observanda? Nonne is præsumat, qui aliter speret; cum præsumptio nihil sit aliud, quam inordinata spes, neque aliter spes sit inordinata, quam quia non servat ordinata?

III. PUNCTUM.

Si ordinatis igitur ad salutem mediis non uteris, Mediatore Christo abuteris; quia videlicet tibi de illo frustra promittis, quod non assequeris: & dum interea vanè confidis in ejus Nomine, quia Mediator est, quia Salvator est; hoc sacro nomine tam verè abuteris, quam verè tibi nihil proderit, sicut nihil eis profuit, quibus Apostolus, *Ecce, inquit, ego Paulus dico vobis, quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit: Evacuati estis à Christo, in Gratia excidistis.*

Quis hic animi tui sensus! quænam sunt tibi Media ordinata ad salutem, & perfectionem? Nam præter generalia & communia omnibus, quædam sunt unicuique particularia, ut pati & humiliari in certis quibusdam casibus, qui à divina providentia procurantur; Quoniam, ut ait Sapiens, *In igne probatur aurum, & argentum, homines vero receptibiles in camino humiliationis.* Quænam sunt tuæ probationes & humiliationses? quomodo in his te geris? an tùm putas agi de salute tua, quando hæc occurrunt occasiones tui palam humiliandi & probandi? Num audivisti, quid acciderit Moysi, quid Sauli, quid multis aliis, qui graviora sibi intulerunt damna, quam purassent, ex non observatis quibusdam observandis?

S. Petro. Si Petro modestè recusanti, sibi à Christo pedes ablui, tam certè affirmavit Dominus, si non la vero te, non habebis partem mecum: quid de aliis ab eodem tibi ordinatis credendum est, quæ longè majorem cum salute tua connexionem habere videntur? Quid erat illud ablui vel non ablui pedes? At non respicitur, quid sit præceptum, sed Quis præcipiat? Itaque, *Omne quod tibi applicitum fuerit, accipe, & in dolore suscipe, & in humilitate tua patientiam habe.* Vide quod reliquum est capitis annotati; & illud etiam atque etiam revolue: *Non despectus ab illo, ne cadatis.*
Quæ porro Veritates aliunde peti possint ad istam illustrandam, hæ sunt inter alias.

Quo in cœlis corona vultu, hoc in terris Calix sumendus est.
In hac 2. Parte, Feria 5. hebdomada 2. in Quadragesima.

Quantam in te vim habet desiderium Regni cœlestis, tantam tibi vim facies.
In eadem parte, Feria 2. hebdomada 5. post Pascha seu Rogationum.

Qui non servat Consilia, quia non sunt præcepta, nec ipsa etiam præcepta servabit.
In 3. Parte, Feria 2. hebdomada 5.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Discipulis laborantibus in remigando: Et de fiducia in Christo habenda. Marci 6.

VERITATES PRACTICÆ.

Vera Fiducia Confidenti nunquam infida.
In hac 2. Parte, Feria 3. hebdomada 4. post Pascha.

Qui non satis audet in magnis, nimis audet in parvis.
In eadem 2. Parte, Feria 5. hebdomada Pentecostes.

Non certius in spem itur, quàm contra spem.
In 3. Parte, Feria 3. hebdomada 7.

Videri & debet quæ de hoc Evangelio magis expressa habetur Consideratio, ubi ex occasione Petri ambulantis supra mare & in illud dilabentis, proponitur hæc valde Practica Veritas:

Res adversæ non possent quemquam deicere, nisi se his prius veller subicere.
In 3. Parte, Feria 4. hebdomada 13.

L 3 DOMI